

forslaget til vedtagelse. Og der vil jeg godt sige, at Venstres opfattelse af forslaget er, at man opregner eller opremser de emner, som man fra det svenske formandskabs side har tænkt sig at gøre noget ved. Og der er der desværre nogle af emnerne, som er omfattet af danske undtagelser, som jeg også selv nævnte i mit ordførerindlæg: forsvarsområdet, det retlige område, ØMU, altså den fælles mønt, og økonomisk samarbejde.

Så vi har en undtagelse; vi står udenfor, men derfor sker der jo noget i EU alligevel på de områder, hvor vi har undtagelser. Det er faktisk noget, der bekymrer os meget, at netop på de områder, hvor vi har undtagelser, rykker EU meget stærkt i denne tid. Så der er ikke nogen uoverensstemmelse i Venstre, uanset hvor meget hr. Keld Albrechtsen tager luppen frem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er der muligvis ikke, for nu begynder det at gå op for mig, hvad det egentlig er, der er Venstres plan. Først skal man bruge undtagelsen til at blokere for, at Europa-Kommissionens forslag om bedre regler om familiesammenføring og appelleret for asylansøgere kommer til at gælde i Danmark. Derefter skal man have en folkeafstemning, hvor man ophæver, håber Venstre, den danske undtagelse, og så kommer de regler alligevel til at gælde i Danmark.

Jamen anderledes kan Venstres politik ikke forstås. Man vil først bruge undtagelsen til at gå imod EU, og derefter vil man ophæve undtagelsen ved en folkeafstemning, som man håber, man vinder, og så gælder de regler alligevel i Danmark. Jamen altså sådan er Venstres politik indrettet. Den er uden hoved og hale.

Og derfor må man jo så også rette det spørgsmål til Socialdemokratiet og SF og Det Radikale Venstre: Hvordan i alverden har man kunnet finde på at lave et forslag til vedtagelse sammen med Venstre på et spørgsmål, hvor det er helt åbenlyst, at Venstres politik og den borgerlige politik på det her område fuldstændig er uden hoved og hale og da forhåbentlig fuldstændig imod, hvad regeringen kunne finde på at være med til?

Det havde ærlig talt været klogt at drøfte det forslag til vedtagelse til den anden side i salen sammen med Enhedslisten; men man kan jo forhåbentlig nå at vende tilbage til sund fornuft, inden det er for sent.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Ja, jeg må nok erkende, at jeg synes, at det flimrer utrolig meget, efter at vi nu har hørt Venstres ordfører, fru Charlotte Antonsen, nogle gange her på talerstolen omkring det her med retsforbeholdet. Altså, jeg kan heller ikke finde hoved eller hale på det.

Er det korrekt forstået, at Venstre arbejder for at ophæve et forbehold, som man vil bruge til at sikre Danmark imod nogle regler, som vi vil blive omfattet af, hvis vi ophæver forbeholdet? Er det ikke rigtigt forstået, at det er Venstres EU-politik på det her område, og at når Venstres formand, hr. Anders Fogh Rasmussen, går ud og siger, at vi ikke behøver at gennemføre det her nye forslag, Kommissionen arbejder med omkring familiesammenføring, for vi har jo vores undtagelse, som betyder, at vi ikke behøver det, sagde hr. Anders Fogh Rasmussen, så er det i virkeligheden udtryk for præcis det, som også hr. Keld Albrechtsen er inde på, at vi siger nej med henblik på at ophæve forbeholdet, så reglerne alligevel kommer til at gælde i Danmark? Jamen det er jo hamrende inkonsekvent. Venstre må jo finde ud af, hvilket ben man vil stå på.

Jeg efterlyser altså et svar. Og det fik jeg ikke med det, fru Charlotte Antonsen sagde for lidt siden om respekt for forbeholdet, at man må respektere det, og at det har man altid gjort. Det var ikke svar på det spørgsmål, jeg stillede, og som jeg hermed har gentaget.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Charlotte Antonsen lavede en fortolkning af det svenske formandskabs opfattelse af den fælles asylpolitik, som strider lidt imod det svenske formandskabs eget oplæg. Der står der nemlig, at man henviser til Tammerforsarrangementet, hvorefter Sverige ønsker osv. en asylpolitik, som skal bygge på menneskelighed, solidaritet og respekt for retten til at søge asyl.

Derfor kommer det lidt bag på mig, at fru Charlotte Antonsen har fortolket det her forslag til vedtagelse på den måde, som fru Charlotte Antonsen kom ind på. For sagen er jo den, at Danmark godt kan støtte Sverige i at komme det skridt videre, nemlig at arbejde for, at de bestemmelser, der er vedtaget på Tamperemødet, skal realiseres. Og Danmark kan så efterfølgende tilslutte sig på mellemstatsligt grundlag.

Derfor har jeg fortolket, at Venstre har tilsluttet sig den her del af vedtagelsen på en sådan